

JAKUB

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolická farnost děkanství Železný Brod

ÚNOR

ČÍSLO 2

Ročník 2021

EDITORIAL

Milí čtenáři Jakuba,

čtvrtek 11. února, den památky Panny Marie Lurdské je Světovým dnem nemocných. Následující neděle 14. února můžete přistoupit ke svátosti pomazání nemocných. Do rubriky „Upozorňujeme“ jsme o této svátosti zařadili několik informací.

Popeleční středou 17. února začíná postní doba. Abychom se na Vzkříšení těšili, je třeba se připravit. A nejlepší přípravou na to, abychom se na něco těšili, aby nám třeba něco chutnalo, je mít hlad. Také Pán Ježíš na poušti po 40ti dnech postu vyhladověl. Na poušti si člověk moc nepopovídá, nevidí různost přírodních krás – samý písek a kámen, jídlo a pití také není nic moc. A Ježíš, když vyhladověl, na lákání pokušitele odpověděl: „Nejen chlebem živ je člověk, ale každým slovem, které vychází z Božích úst.“ Bez té zkušenosti nedostatku základních věcí k zachování života nemůže člověk zjistit, že to funguje také nějak jinak. Můžeme přijít na věci, které při dostatku všeho potřebného, člověka nemohou napadnout. O postu se něčeho z jídla zřikáme ne proto, abychom si mohli říci, že jsme ten sebezápor zvládli a jsme tedy borci. Ale kvůli tomu, abychom mohli prožít, že nejsme sami. Můžeme nahlédnout, že Pánu Bohu jde především o vztah s námi. On naše sebezápory nepotřebuje. Je to jen prostředek. Na Vzkříšení se pak můžeme těšit nějak jinak - v očekávání něčeho, co si člověk sám nedá, v očekávání setkání... A pak i dobré jídlo, hostina s přáteli, je radostná pro tělo i pro duši.

Přeji vám i sobě dobrou postní přípravu na Velikonoce.

Lenka

PASTORACE

MŮJ ŽIVOT NEPATŘÍ MNĚ

Svědectví paní Lidie Miš - Nowak

Měla jsem dojem, že jsem Pána Boha „uchopila za nohy“. Od dětství jsem měla velké sny a ze všech sil jsem je chtěla realizovat. V osmi letech jsem

zatoužila stát se spisovatelkou. Pak založit nakladatelství, mít krásnou rodinu... . Všechny tyto sny se mi podařilo zrealizovat. Kromě toho mě Pán Bůh tak nasměroval, že jsem na své cestě potkala Ježíše. Víra se ukázala nejcennější. Angažovala jsem se hodně v životě církve. Našla jsem společenství, moje nadání sloužilo Pánu. Psala jsem knížky a jiné katolické texty. Můj život plynul na plné obrátky. Nic nenasvědčovalo tomu, že se zanedlouho všechno změní... .

Začalo to na podzim roku 2019. Velmi mě svědila kůže na hrudi. Myslela jsem si, že je to důsledek kdysi poškozených jater a začala jsem užívat léky proti svědění. Na jaře se objevil kašel. Trvalo to tři měsíce. Myslela jsem si, že je to asi alergie. Občas jsem měla bolesti na prsou, takovou těžkost. Rozhodla jsem se, že musím zpomalit tempo v profesním životě, protože to asi bude srdce. Nechala jsem si vyšetřit echo srdce, a bylo to dobré. Pak, když kašel zesílil a dusila jsem se, objednala jsem si návštěvu lékaře, samozřejmě telefonicky, protože by to mohl být covid-19. Lékař konstatoval, že kašel trvá na covid příliš dlouho. Poslal mě na rentgen plic. Myslela jsem si, že je to možná tuberkulóza. Ale když jsem rentgenový snímek, ze kterého jsem nic nechápala, dala lékaři, ukázalo se, že mám nádor. Ještě ten den jsem se octla v nemocnici. Po týdenním pobytu na plicním oddělení a po spoustě vyšetření jsem byla převelena na oddělení plicní chirurgie. Tam mi měli vzít vzorek pro histologické vyšetření. Ukázalo se, že nádor je velký a obklopuje srdce, aortu a prorostl do pravé plíce. To se zjistilo na tomografickém snímku. Museli se dostat cestou mezi žebry sondou přes plíce až k srdci. Na mém pravém boku lékař označil černou tužkou místo řezu. Zůstal mi rozum stát, protože jsem si uvědomila, že to je stejné místo jako u Ježíše visícího na kříži. Vzala jsem to jako pozvání, abych se Mu podobala. Pozvání, abych s Ním vystoupala na Golgotu. Měla jsem důvěru, že bude se mnou, přijala jsem to, co mělo následovat. Zavolala jsem manželovi, abych ho o všem informovala a možná ... abych se s ním rozloučila. Následující den po biopsii (odběru vzorku tkáně) jsem nemohla hýbat pravou rukou. Do levé ruky byly napojeny 3 kapačky najednou a pod pravou rukou byla průhledná hadička. Drénem o tloušťce palce byla odváděna krev z plíce do nějaké krabičky, která stála na podlaze. I přesto, že jsem dostala silné léky proti bolesti, cítila jsem nesnesitelnou bolest. Podívala jsem se na kříž, který visel nade dveřmi. „Mě probodli pod narkózou a tebe za plného vědomí,“ povzdechla jsem si směrem k Ježíši. Tehdy jsem si

myslela, že mi zbývá jen několik dní života. Výsledky přišly o tři dny později. Zhoubný nádor. Paní onkoložka vyjádřila hluboký soucit a připravila mě na to, že mě čeká těžká léčba. Podotkla, že mi v této léčbě pomůže můj optimistický přístup. Já jsem však věděla, že je to víra, že bez ohledu na to, co bude, je se mnou Bůh. Víra v to, že zapadám do Jeho plánů, i když teď pro mě není všechno srozumitelné. Víím, že Bůh je mým Otcem, který jako Arnold Schwarzenegger z filmu, který jsem viděla v mládí, vezme mne, svojí dceru, do náručí a skrze to všechno přenesení, i když kolem bouchají bomby. Víra v to, že bez ohledu na to, jestli budu žít nebo mě vezme k sobě, to bude pro mne jeho nejlepší plán. Protože můj život nepatří mně.

Zvolila jsem léčbu v Národním institutu onkologie v Krakově u významného profesora. Než to mělo začít, musela jsem se rozhodnout v několika důležitých věcech. Nemohla jsem se vrátit do práce, léčba měla být těžká, dlouhá, musela jsem na to připravit pracovníky v nakladatelství a rodinu. Dceři jsem udělala plnou moc k uzavírání veškerých smluv v nakladatelství a ustanovila svou pravomocnou nástupkyní v případě mé smrti. Uvědomila jsem si, že v nejbližší době se mnou nebude mít nikdo kontakt. Byl to čas zbavování se všeho, nejen toho, co se týká profese, ale i ostatních služeb. Nemohla jsem se již starat o květiny v našem filiálním kostele, psát do zpravodaje, účastnit se života společenství, účastnit se Eucharistie ... Začal boj o život. Z mladé ženy, které bylo něco přes 40 let, jsem se stala starou, kterou muž musel po schodech podepírat. Kašel a dušnost bylo nutné tlumit pomocí kyslíkového přístroje. Byla jsem tak slabá, že jsem nemohla ani uvařit oběd. Mohla jsem jen ležet. V takovém stavu začala chemoterapie. Můj profesor hematologie rozhodl, že s ohledem na velikost nádoru je nutné léčbu začít hned. A aby to bylo účinnější, je nutné při druhé chemoterapii dát dvojitou dávku. Dostala jsem dávku a tři dny jsem byla v nemocnici. Odtud jsem se vrátila domů s koronavirem. Pacientka, vedle které jsem ležela na sále, měla pozitivní výsledky na covid. Vyšla jsem z nemocnice a o ničem jsem nevěděla. Po několika dnech jsem začala pociťovat příznaky nachlazení a potom také můj muž a mladší dcera. Zanedlouho zavolala hygiena a oznámila mi, že jsem měla kontakt s pozitivní osobou.

Dvojnásobná chemoterapie a coronavirus způsobily, že mi imunita klesla skoro k nule. Nejhorší ale mělo ještě přijít. V důsledku oslabení mi začaly nejen vypadávat vlasy, ale i ochabovat dásně. Bolesti jsem nemohla spát,

mluvit, jíst. Napsala jsem profesorovi a informovala, co se děje. Zavolal mi i přesto, že byla noc ze soboty na neděli. Vysvětlil, co mám dělat, kdyby nastoupil šok. Nutil k co nejrychlejšímu vyšetření krve, ale kvůli covidu mi v Řešově všichni toto vyšetření odmítli udělat. Když jsem se podívala do zrcadla, viděla jsem se plešatou s černými dásněmi, které se jen tak tak drží zubů. Poprvé v životě mi samy sebe bylo líto. Byla jsem bezradná. V této těžké noci jsem plakala a volala k Bohu, přesvědčená, že mě slyší, že o všem ví, že to má nějaký smysl a cíl. Ke dveřím koupelny tehdy přišel manžel se zprávou, že jedna laboratoř souhlasila s výkonem vyšetření krve, i přesto, že žadatelka má covid a také i přesto, že jsou dvě hodiny v noci. Hladina leukocytů byla pod normou, ale ne natolik, aby bylo nutné okamžitě jet do nemocnice. Po dvou týdnech obrovského oslabení jsem se zotavila. Dásně, které odpadly, se už neobnoví. Ale zánět se povedlo zastavit na čtyřech zubech. Zase jsem se vrátila k obvyklému rytmu chemoterapie.

Dnes, kdy toto píšu, nejsem ani v polovině léčby. Předemnou je 7-8 terapií a stejně tolik zvracení a mdloby, bolesti dřeně po injekcích a ztráty citu v prstech. Pak radioterapie, a jestli se nádor nezmenší, bude následovat autotransplantace kostní dřeně. V tomto boji o zdraví je se mnou Bůh, rodina, společenství, hodně jiných mně neznámých osob, které se za mě modlí. Pociťuji obrovské účinky této modlitby: pokoj srdce v nejtěžších chvílích, důvěra v přítomnost a vedení Boží. To je veliká milost. Ale také nejedna „souhra náhod“ v době léčby. To je opravdové převedení mne temnou roklí Ježíšem, který je přítomen v kompetentních lékařích a pečlivých sestřičkách.

Jednou mi zavolala jedna sestra ze společenství, aby se se mnou podělila o myšlenku, která jí přišla během modlitby za mě. „Lidko, Bůh Otec je do tebe zamilovaný. A dal mi poznat, že ty jsi mu kdysi něco slíbila. O to tě neprosil, ale ty sama za sebe jsi mu něco slíbila, což se dotklo jeho Srdce. On tento tvůj slib přijal.“ Věděla jsem, o čem je řeč. Bylo to v roce 2014, nedlouhou dobu po mém obrácení. Slíbila jsem mu sama sebe. Odevzdala jsem mu svůj život jako oběť za všechny svoje blízké, známé, neznámé, abychom se jednou shledali v nebi. Toho dne v modlitbě o moje uzdravení jsem tento slib obnovila. Stejně všechny modlitby za mě, i moje utrpení jsem odevzdala do rukou Marie, aby Ona rozdělila tyto milosti. Co bude chtít dát mně, to přijmu, co bude chtít dát církvi, ať dá. Nechť to rozděljuje svobodně. Patřím Bohu ve zdraví i v nemoci. Nejde o to, že bych netoužila po životě. V květnu se bude

moje dcera vdávat a chci vidět, jak se budou rodit a vyrůstat moje vnoučata. Jestli mě Bůh chce uzdravit, patří mu sláva. Ale jestli ne, také mu patří sláva. Nestydím se však prosit o modlitbu, protože mezi trpícími nejsou odvážní. A já v každém okamžiku svého života, bez ohledu na Jeho rozhodnutí, chci být odevzdaná Bohu.

Lidia Miš-Nowak

/převzato z časopisu „Poslaniec Matki Bożej Saletyňskej 1 (392)/2021/

UPOZORNŮJEME

SVÁTOST POMAZÁNÍ NEMOCNÝCH

V neděli 14. 2. se bude udělovat při mši sv. svátost pomazání nemocných.

V dřívějších dobách měli lidé z této svátosti neoprávněný strach, říkalo se jí poslední pomazání, ale zde se jedná o velkou pomoc pro nemocného, jak uvádíme v dalších řádcích převzatých z webových stránek <http://www.liturgie.cz/>.

Bible dosvědčuje, s jakou péčí se Pán Ježíš osobně věnoval tělesným i duchovním potřebám nemocných, a že mnoho z nich uzdravil a osvobodil od působení Zlého. Svým učedníkům pak přikázal, aby konali totéž. Když tedy dnes církev slavění svátost pomazání nemocných, sám Ježíš pokračuje ve svém díle záchrany člověka, dotýká se nemocných svou uzdravující rukou a dává jim zvláštní milost Ducha svatého. Modlitba víry, vkládání rukou a mazání požehnaným olejem odkazují právě na působení Ducha svatého a na lásku, s jakou k nemocným přichází sám Bůh.

CO ŘÍKÁ CÍRKEV VE SVÝCH DOKUMENTECH:

Když člověk vážně onemocní, potřebuje zvláštní milosti Boží, aby stísněn úzkostí neklesal na mysli a aby snad v pokušení neochabla jeho víra. Proto

Kristus posiluje věřící v zápase s nemocí svátostným pomazáním jako mocnou záštitou.

Slavení této svátosti spočívá především v tom, že po předchozím vzkládání rukou od představených církevní obce koná se modlitba spojená s vírou a nemocní jsou mazáni olejem, který byl posvěcen Božím požehnáním. Tento obřad naznačuje i uděluje svátostnou milost.

Tato svátost dává nemocnému milost Ducha Svatého: pomáhá celému člověku k uzdravení, posiluje jeho důvěru v Boha a vyzbrojuje ho proti pokušení a úzkosti před smrtí, aby mohl nejen statečně snášet utrpení, ale také proti němu bojovat, a prospívá-li to jeho spáse, dosáhnout zdraví; poskytuje též, pokud je třeba, odpuštění hříchů a dovršení křesťanského pokání.

Slavení této svátosti probíhá v několika důležitých úkonech. Věnujme se alespoň těmto dvěma:

VKLÁDÁNÍ RUKOU A MAZÁNÍ OLEJEM

Když mluví apoštol Jakub ve svém listě o pomazání nemocných, píše, že se představení mají modlit "nad nemocným". Vkládání rukou je starodávné gesto modlitby, které naznačuje pomoc, která není dána lidmi, ale přichází shůry. Toto gesto se děje v naprostém tichu, neboť také ticho je důležitým prvek modlitby - vyjadřuje mlčení člověka před Boží mocí a očekávání Ducha svatého.

Pomazání olejem v Bibli a v liturgii vždy naznačuje působení Ducha svatého, a to také podtrhují pronášená slova / *"Skrze toto svaté pomazání..."*.

Když kněz nemocného maže a říká slova svátostné formule, jsou to viditelné prvky. V té chvíli se ovšem děje také něco, co smyslům přístupné není - sám Duch svatý sestupuje na nemocného, aby ho posílil, připodobnil trpícímu Kristu a jako celého člověka - tj. na duši i na těle - zachránil.

POMAZÁNÍ NEMOCNÝCH NEBO LÉČITELÉ?

Zdraví je krásným Božím darem, po kterém je přirozené a správné toužit. Avšak zdraví není absolutní hodnotou: není více, než život s Bohem, není více, než život podle evangelia. Zatímco o svátosti pomazání nemocných vždy

platí, že je znamením uzdravujícího Božího doteku, u léčitelů je třeba mít se na velkém pozoru, neboť nemálo z nich může využívat nejen znalostí přírody, ale též okultních sil, které člověku ve skutečnosti neprospívají, ale škodí.

Katechismus katolické církve k tomu jasně říká:

Všechny praktiky magie a čarodějnictví, kterými člověk zamýšlí podrobit si skryté síly, aby mu sloužily, a tak dosáhnout nadpřirozené moci nad bližním, byť by to směřovalo i k jeho uzdravení, závažně odporují ctnosti zbožnosti. (...) Proto církev věřící před (nimi) varuje. Uchylování se k tzv. přírodním léčebným metodám nesmí vést ani ke vzývání zlých mocností, ani ke zneužívání důvěřivosti druhých.

Pozor, pomazání nemocných nenahrazuje odbornou péči lékařů! Ale když je tato svátost udělována, Duch svatý skutečně a jistě působí. Svátost, která je účinným znamením Boží milosti, lásky a moci, je - spolu s lékařskou pomocí - nejjistějším a nejslibnějším prostředkem v našem zápase s nemocí.

PŘEJEME

V únoru oslaví svá životní jubilea:

Eliška Pospíšilová

Zdena Rákosová

Elzbieta Petrů

Nataša All Radi

Helena Procházková

Marie Pešková

Adéla Nováková

Zdislava Bohuslavová

Dominik Marat

Marie Kochánková

Petr Marat

Jáchym Pešek

Mírek Lamač

Mírka Kostlánová

Marie Pastorková

Všem jim za farnost přejeme stálou Boží ochranu a mnoho lásky.

FÓRUM

I TAK ŠEL ŽIVOT ...

25. únor, den neblahý, ale my jsme ho slavili, byly to mamčininy narozeniny. Po I. světové válce tatínek pod vlivem o mnoho let staršího bratra vystoupil z církve, maminka nikoliv. Svatbu měli v Semilech na úřadě a na svatební cestu jeli do Poděbrad k mamčině tetě, která měla za muže stavitele a ti jim propůjčili svoji malou, ale krásnou vilku. Teta byla žena romantického ducha a celou ložnici jim vyzdobila kopretinami. O rok později jsem se já narodila, byla pokřtěná panem děkanem Luskem a základy náboženství i zásady morálky do mne vlévala paní Šolová, babička paní doktorky Rákosové. Léta ubíhala a já pod vlivem různých učitelů náboženství (často jsme se stěhovali) jsem přišla k názoru, když rodiče neměli církevní svatbu, že jsem nemanželské dítě a patřičně jim obžírала uši.

Byl konec II. světové války, všichni jsme byli v létě v Brodě u dědy Kováře. Najednou maminka prohlásila, že se bude večerět o něco dříve, že se chtějí s tatínkem po večeři ještě projít. Nevěnovala jsem tomu pozornost, měla jsem tolik prázdninových kamarádů! Po dvou týdnech v sobotu ráno jsem větrala svůj pokojíček směrem do ulice a vidím své rodiče svátečně oblečené, jak spěchají směrem na náměstí. Hodila jsem na sebe pár hadříků a tajně je sledovala. Jaké bylo mé překvapení, když jejich cesta končila v kostele. Velké dveře byly pootevřené a já jsem vklouzla jako myška dovnitř. Před oltářem stáli mí rodiče, pan děkan je oddával, svědkové byli pan varhaník a kostelník. Když odcházeli od oltáře, šla jsem jim naproti, objali jsme se a to objetí nám přetrvalo až do smrti mých rodičů. A mně spadl kámen ze srdce, to teda že jsem manželská! Všichni jsme šli do hotelu Crystal, který byl nový, kde pan hoteliér Klobouk přichystal úžasné pohoštění. A tak šťastní jsme d'obali a popíjeli celé čtyři hodiny.

Uplynulo mnoho let. Bydleli jsme tenkrát na Slovensku v Trnavě. Byla deštivá sobota, 25. výročí svatby mých rodičů a my s maminkou jsme pekly a vařily a čekaly na tatínka. Jedna hodina ubíhala za druhou, tatínek nikde. Dostaly jsme strach o něho, až okolo deváté večer někdo zvoní. Běžely jsme otevřít, a co vidíme: přede dveřmi stál zablácený a promoklý tatínek a v ruce žmoulal ušpiněnou kyticí kopretin. Mamince zjihly oči, ale hned tatínka namočila do

vany a já jsem zase všechno ohřívala, vymáchala špinavé kopretiny, dala je do krásné vázy a postavila na vyzdobený stůl jako symbol lásky mých rodičů.

No, řekněte sami, jestli jste byli na svatbě svých rodičů?

Hezké počtení Vám přeje

H. G.

AŤČIN SLOUPEK

Tento rok mám několik zážitků, jeden otřesný.

To bylo 1. července 1999. Byla jsem sama doma a někdo zvonil. Byli to zloději, jenom jsem to slyšela, ale nevnímala, a tak si sami otevřeli dveře, zloději. Byli to chlap a žena, cizí lidé, ten chlap mi tykal a řekl mi, jestli je doma maminka. A protože já jsem byla zmatená, tak jsem odpověděla, ne není doma. A on mě ten zloděj řekl, jestli já mám šperky, řetízky a prstýnky. Já odpověděla ne, já nic takového nenosím. A chtěl číslo telefonu na našeho pana souseda Doležala. Ještě neskončila při seriálu reklama a už byli zase zloději u mě a řekli, že ten papírek s číslem ztratili, abych jim to ještě napsala. A ukradli mě peněženku s mejma penězma a měla jsem 8322 korun.

Protože je chytili, byl v Semilech soud a já musela vypovídat. Za tu zlodějkou mi poslala její matka polovinu peněz, na tu druhou marně čekám.

Pokračování příště.

At'ka

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY

Denní modlitba Apoštolátu a její úmysly

Nebeský Otče kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti v něm nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti.

Duch Svätý, ktorý vedl Ježiše, ať je i mým průvodcem a dáva mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marii, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to všechno přináším jako svou nepatrnou oběť zvláště na úmysly Svätého otce a našich biskupů...

Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!

Svatá Terezie Od Dítěte Ježiše, oroduj za nás!

Všeobecný úmysl

Modleme se za ženy, které se staly oběťmi násilí, aby je společnost chránila, brala vážně jejich utrpení a byla ochotna je vyslechnout.

Národní úmysl:

Děkujeme za dobré zdravotnictví v naší zemi a prosíme za všechny, kdo pečují o potřebné, aby v nich viděli obraz Boží a svou službu jim prokazovali s úctou a láskou.

Najděme si každý den chvíli a zamysleme se v modlitbě nad daným veršem z Písma svätého

1.2.	Tu nečistí duchové vyšli z posedlého a vešli do vepřů; a stádo se hnalo střemhlav po srázu do moře a v moři se utopilo. Bylo jich na dva tisíce.
2.2.	V Jeruzalémě žil muž jménem Simeon; byl to člověk spravedlivý a zbožný, očekával potěšení Izraele a Duch svätý byl s ním.
3.2.	„... Což to není ten tesař, syn Mariin a bratr Jakubův, Josefův, Judův a Šimonův? A nejsou jeho sestry tady u nás?“ A byl jim kamenem úrazu.

4.2.	Zavolal svých Dvanáct, počal je posílat dva a dva a dával jim moc nad nečistými duchy.
5.2.	Dcera spěchala dovnitř ke králi a přednesla mu svou žádost: „Chci, abys mi dal ihned na míse hlavu Jana Křtitele.“
6.2.	Když Ježíš vystoupil, uviděl velký zástup a bylo mu jich líto, protože byli jako ovce bez pastýře. I začal je učit mnohým věcem.
7.2.	Šimonova tchyně ležela v horečce. Hned mu o ní pověděli. Přistoupil, vzal ji za ruku a pozvedl ji. Horečka ji opustila a ona je obsluhovala.
8.2.	A kamkoli vcházel do vesnic, měst i dvorců, kladli nemocné na tržiště a prosili ho, aby se směli dotknout byť jen třásně jeho roucha. A kdo se ho dotkli, byli uzdraveni.
9.2.	Farizeové a zákoníci se ho zeptali: „Proč se tvoji učedníci neřídí podle tradice otců a jedí znesvěcujícíma rukama?“ Řekl jim: „Dobře prorokoval Izaiáš o vás pokrytcích, jak je psáno: ‚Tento lid ctí mě rty, ale srdce jejich je daleko ode mne; ...‘“
10.2.	Když znovu svolal zástup, řekl jim: „Slyšte mě všichni a rozumějte: Nic, co zvenčí vchází do člověka, nemůže ho znesvětit; ale co z člověka vychází, to jej znesvěcuje.“
11.2.	... ta žena byla pohanka, rodem Syrofeničanka. Prosila ho, aby vyhnal zlého ducha z její dcery. On jí řekl: „Nech napřed nasytit děti. Neboť se nesluší vzít chléb dětem a hodit jej psům.“
12.2.	... vložil prsty do jeho uší, dotkl se slinou jeho jazyka, vzhlédl k nebi, povzdechl a řekl: „Effatha,“ což znamená ‚otevři se!‘ I

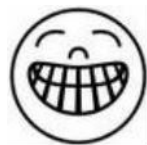
	otevřel se mu sluch, uvolnilo se pouto jeho jazyka a mluvil správně.
13.2.	... vzal těch sedm chlebů, vzdal díky, lámal a dával svým učedníkům, aby je předkládali; oni je předložili zástupu. Měli i několik rybiček; vzdal za ně díky a nařídil, aby je také předkládali.
14.2.	Přijde k němu malomocný a na kolenou ho prosí: „Chceš-li, můžeš mě očistit.“ Ježíš se slitoval, vztáhl ruku, dotkl se ho a řekl: „Chci, buď čist.“
15.2.	Přišli farizeové a začali se s ním přít; žádali na něm znamení z nebe a tak ho pokoušeli.
16.2.	Zapomněli si vzít s sebou chleby; na lodi měli jen jeden chléb. Domlouval jim: „Hleďte se varovat kvasu farizeů a kvasu Herodova!“
17.2.	Když ty prokazuješ dobrodiní, ať neví tvá levice, co činí pravice, aby tvé dobrodiní zůstalo skryto, a tvůj Otec, který vidí, co je skryto, ti odplatí.
18.2.	Neboť kdo by chtěl zachránit svůj život, ten o něj přijde; kdo však přijde o život pro mne, zachrání jej
19.2.	Ježíš jim řekl: „Mohou hosté na svatbě truchlit, dokud je ženich s nimi? Přijdou však dny, kdy od nich bude ženich vzat; potom se budou postit...“
20.2.	Ježíš jim odpověděl: „Lékaře nepotřebují zdraví, ale nemocní. Nepřišel jsem volat k pokání spravedlivé, ale hříšníky.“
21.2.	Naplnil se čas a přiblížilo se království Boží. Čiňte pokání a

	věřte evangelium.
22.2.	A já ti pravím, že ty jsi Petr; a na této skále zbuduji svou církev a brány pekla jí nepřemohou.
23.2.	Při modlitbě pak nemluvte naprázdno jako pohané; oni si myslí, že budou vyslyšeni pro množství svých slov. Nebuďte jako oni; vždyť váš Otec ví, co potřebujete, dříve než ho prosíte.
24.2.	Jako byl Jonáš znamením pro Ninivské, tak bude i Syn člověka tomuto pokolení.
25.2.	Proste, a bude vám dáno; hledejte, a naleznete; tlučte, a bude vám otevřeno
26.2.	Dohodni se se svým protivníkem včas, dokud jsi s ním na cestě k soudu, aby tě neodevzdal soudci a soudce žalárníkovi, a byl bys uvržen do vězení. Amen, pravím ti, že odtud nevyjdeš, dokud nezaplatíš do posledního haléře.
27.2.	Já však vám pravím: Milujte své nepřátele a modlete se za ty, kdo vás pronásledují, abyste byli syny nebeského Otce.
28.2.	Tu přišel oblak, zastínil je a z oblaku se ozval hlas: „Toto jest můj milovaný Syn, toho poslouchejte.“

Svátky a slavnosti v únoru:

- 2.2. Svátek Uvedení Páně do chrámu
- 11.2. Panna Maria Lurdská
- 17.2. Popeleční středa
- 22.2. Svátek Stolce sv. Petra

S ÚSMĚVEM

Dle vtipu od P. Kantorka:

Jedna kočka říká druhé:

„Včera jsem chytla kostelní myš. Byla tak hubená, že jsem jí dala nažrat a ona mi slíbila, že se za mě pomodlí.“

FARNÍ KALENDÁŘ

Každý pátek v postní době bude od 17:30 pobožnost Křížové cesty.

2. 2. /úterý/ Svátek Uvedení Páně do chrámu - Hromnice		Prosím, přineste si svíce k požehnání
3. 2. /středa/ Sv. Blažeje		Svatoblažské požehnání před závěrečným požehnáním mše svaté
11. 2. /čtvrtek/ Panny Marie Lurdské		Světový den nemocných
13. 2. /sobota/	16:00	Mše sv. v Zásadě za ochranu lidského života od početí do přirozené smrti
14. 2. /neděle/		Při mši sv. svátost pomazání nemocných
17. 2. /středa/		Popeleční středa
21. 2. /neděle/		Sbírka Svatopetrský haléř

PRAVIDELNOSTI

Pravidelný pořad bohoslužeb

Železný Brod	kostel sv. Jakuba	úterý 18:00 středa 18:00 čtvrtek 8:00 pátek 18:00 neděle 8:30
Bzí	kostel Nejsvětější Trojice	sobota 18:00
Držkov	kostel sv. Bartoloměje	čtvrtek 16:00
Krásná	kostel sv. Josefa	neděle 16:00
Loučky	kostel sv. Antonína	neděle 11:00
Zásada	kaple sv. Prokopa	sobota 16:00

Své příspěvky či připomínky můžete předávat P. Janovi nebo Lence Pešatové nebo také posílat v elektronické podobě na adresu:

fz.jakub@seznam.cz,

a to vždy do předposlední neděle v měsíci.

Redakce si vyhrazuje právo krátit či upravovat příspěvky.

Zpravodaj pro svoji vnitřní potřebu vydává ŘK farnost Děkanství Železný Brod.

Římskokatolická farnost Děkanství Železný Brod

Fr. Balatky 132, 486 22 Železný Brod, tel: **603 555 570**,

P. Jan Jucha MS: **731 479 031**

čísla účtů v GE Money Bank:

Železný Brod: 500601574/0600

Bzí: 216475312/0600

Krásná: 216489925/0600

Držkov: 216490109/0600

Loučky: 216490336/0600

e-mail: farnost.zelezny.brod@dltm.cz, janjucha@email.cz

Spravujeme též farnosti: Bzí, Držkov, Loučky, Krásná

Misionáři Matky Boží z La Salette: P. Jan Jucha MS

Více o nás a o naší farnosti: www.farnostzeleznybrod.cz